

LEGE
privind libertatea religioasă și regimul general al cultelor

Parlamentul României adoptă prezenta lege:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

Art.1. - (1) Statul român respectă și garantează dreptul fundamental la libertate de gândire, de conștiință și religioasă al oricărei persoane de pe teritoriul României, potrivit Constituției și tratatelor internaționale la care România este parte.

(2) Nimeni nu poate fi împiedicat să dobândească și să exercite drepturi recunoscute prin lege și nici nu poate fi constrâns, urmărit sau pus într-o situație de inferioritate pentru credința sau apartenența sa la o grupare, asociație religioasă sau cult ori pentru exercitarea, în condițiile prevăzute de lege, a libertății religioase.

Art.2. - (1) Libertatea religioasă include libertatea oricărei persoane de a își manifesta credința religioasă în mod individual sau în colectiv, în public sau în particular, prin cult, învățământ, practici și îndeplinirea ritualurilor, precum și libertatea de a își schimba credința religioasă.

(2) Libertatea de a își manifesta credința religioasă nu poate face obiectul altor restrângeri decât a celor care sunt prevăzute de lege și constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru siguranța publică, protecția ordinii, a sănătății sau a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art.3. - Părinții, tutorii sau alți reprezentanți legali au dreptul exclusiv de a opta pentru educația religioasă a copiilor minori, conform propriilor convingeri.

Art.4. - Orice persoană sau comunitate religioasă are dreptul de a stabili și menține legături cu credincioși sau comunități de credincioși, la nivel național și internațional.

Art.5. - (1) Orice persoană are dreptul să își manifeste credința religioasă în mod colectiv, conform propriilor convingeri și prevederilor prezentei legi, atât în structuri religioase cu personalitate juridică, cât și în structuri fără personalitate juridică.

(2) Structurile religioase cu personalitate juridică reglementate de prezenta lege sunt cultele și asociațiile religioase, iar structurile fără personalitate juridică sunt grupările religioase.

(3) În activitatea lor cultele, asociațiile religioase și grupările religioase au obligația să respecte Constituția și legile țării și să nu aducă atingere siguranței naționale, ordinii, sănătății și moralei publice, precum și drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(4) Este interzisă prelucrarea datelor cu caracter personal legate de convingerile religioase, cu excepția situației când persoana vizată și-a dat în mod expres consimțământul pentru aceasta.

(5) Este interzisă obligarea persoanelor să își menționeze religia, în orice relație cu autoritățile publice sau cu persoanele juridice de drept privat.

Art.6. - (1) Gruparea religioasă este forma de asociere fără personalitate juridică a unor persoane fizice care, fără nici o procedură prealabilă și în mod liber, adoptă și exercită o credință religioasă.

(2) Asociația religioasă este persoana juridică de drept privat, constituită în condițiile prezentei legi, care are ca obiect principal de activitate manifestarea unei credințe religioase.

(3) O asociație religioasă poate deveni cult în condițiile prezentei legi.

CAPITOLUL II

Culte

SECȚIUNEA 1

Relațiile dintre stat și culte

Art. 7. - (1) Statul român recunoaște cultelor rolul spiritual, educațional, social-caritativ, cultural și de parteneri sociali, precum și statutul acestora de factori ai păcii sociale.

(2) Statul român recunoaște rolul important al Bisericii Ortodoxe Române și al celorlalte biserici și culte recunoscute, în istoria națională a României și în viața societății românești.

Art. 8. - (1) Cultele recunoscute sunt persoane juridice de utilitate publică. Ele se organizează și funcționează în baza prevederilor constituționale și ale prezentei legi, în mod autonom, potrivit propriilor statute sau coduri canonice.

(2) De asemenea, sunt persoane juridice și părțile componente ale cultelor, așa cum sunt menționate în statutele sau codurile canonice proprii, dacă îndeplinesc cerințele prevăzute în acestea.

(3) Cultele funcționează cu respectarea prevederilor legale și în conformitate cu propriile statute sau coduri canonice, ale căror prevederi sunt aplicabile propriilor credincioși.

(4) Denumirea unui cult nu poate fi identică sau confundabilă cu cea a altui cult recunoscut în România.

Art. 9. - (1) În România nu există religie de stat; statul este neutru față de orice credință religioasă sau ideologie atee.

(2) Cultele sunt egale în fața legii și a autorităților publice. Statul, prin autoritățile sale, nu va promova și nu va favoriza acordarea de privilegii sau crearea de discriminări față de vreun cult.

(3) Statul român cooperează cu cultele în domeniile de interes comun și sprijină activitatea acestora.

(4) Statul român, prin autoritățile publice abilitate, sprijină activitatea spiritual-culturală în străinătate a cultelor recunoscute în România.

(5) Statul poate încheia cu cultele recunoscute parteneriate în domeniile de interes comun, cât și acorduri pentru reglementarea unor aspecte specifice tradiției cultelor, care se supun aprobării prin lege.

Art. 10. - (1) Cheltuielile pentru întreținerea cultelor și desfășurarea activităților lor se vor acoperi, în primul rând, din mijloacele proprii ale cultelor, create și administrate în conformitate cu statutele lor.

(2) Cultele pot stabili contribuții din partea credincioșilor lor pentru susținerea activităților pe care le desfășoară. Contribuțiile vor fi deduse din baza de calcul a impozitului pe venit, în condițiile legii.

(3) Statul promovează sprijinul acordat de cetățeni cultelor prin deduceri din impozitul pe venit și încurajează sponsorizările către culte, în condițiile legii.

(4) Statul sprijină, la cerere, prin contribuții, în raport cu numărul credincioșilor cetățeni români și cu nevoile reale de subzistență și activitate, salarizarea personalului clerical și neclerical aparținând cultelor recunoscute. Statul sprijină cu contribuții în quantum mai mare salarizarea personalului de cult al unităților de cult cu venituri reduse, în condițiile stabilite prin lege.

(5) Cultele recunoscute pot beneficia, la cerere, de sprijin material din partea statului, pentru cheltuielile privind funcționarea unităților de cult, pentru reparații și construcții noi, în raport cu numărul credincioșilor cetățeni români și cu nevoile reale.

(6) Statul sprijină activitatea cultelor recunoscute și în calitate de furnizori de servicii sociale.

Art. 11. - Sprijinul statului constă și în acordarea de facilități fiscale, în condițiile legii.

Art. 12. - Utilizarea fondurilor bănești primite de la bugetul de stat sau bugetele locale, precum și respectarea destinației bunurilor primite în proprietate sau folosință de la autoritățile publice locale sau centrale, se supun controlului statului.

Art. 13. - (1) Raporturile dintre culte se desfășoară pe baza înțelegerii și a respectului reciproc.

(2) În România sunt interzise orice forme, mijloace, acte sau acțiuni de defăimare și învrăjbită religioasă.

(3) Împiedicarea sau tulburarea libertății de exercitare a vreunui cult recunoscut se pedepsește conform prevederilor legale.

Art. 14. - (1) Fiecare cult trebuie să aibă un organ național de conducere sau de reprezentare.

(2) Unitățile de cult, inclusiv filiile lor fără personalitate juridică, se înființează și se organizează de către culte potrivit propriilor statute, regulamente și coduri canonice.

(3) Înființarea unității de cult trebuie să fie comunicată spre evidență Ministerului Culturii și Cultelor.

(4) Unitățile de cult nou înființate ca persoane juridice pot solicita și primi sprijin financiar în limitele și condițiile prevăzute de legea bugetului.

Art. 15. - Sigiliile și ștampilele folosite de către un cult sau de către o unitate locală de cult trebuie să conțină și denumirea oficială sub care cultul a fost recunoscut, sau inițialele acesteia.

Art. 16. - (1) Cultele recunoscute pot folosi în desfășurarea activităților lor orice limbă vor considera de cuviință.

(2) În relațiile oficiale cu autoritățile statului, cultele recunoscute vor folosi limba oficială.

SECȚIUNEA a 2-a **Dobândirea calității de cult**

Art. 17. - (1) Calitatea de cult recunoscut de stat se dobândește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, de către asociațiile religioase care, prin activitatea și numărul lor de membri, oferă garanții de durabilitate, stabilitate și interes public.

(2) Prin hotărârea Guvernului prevăzută la alin. (1) se ia act și de statutul de organizare și funcționare sau codul canonic al cultului respectiv.

Art. 18. - Asociația religioasă care urmărește să dobândească calitatea de cult va formula o cerere în acest sens la Ministerul Culturii și Cultelor, însoțită de următoarea documentație:

a) dovada că este constituită legal și funcționează neîntrerupt pe teritoriul României ca asociație religioasă de cel puțin 12 ani;

b) listele originale cuprinzând adeziunile unui număr de membri cetățeni români cu domiciliul în România cel puțin egal cu 0,1% din populația României, conform ultimului recensământ;

c) mărturisire de credință proprie și statutul de organizare și funcționare care să cuprindă: denumirea cultului, care nu poate fi identică sau asemănătoare cu cea a unui alt cult deja recunoscut, structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, organele de reprezentare, modul de înființare și desființare a unităților locale, statutul personalului propriu, principalele activități pe care cultul înțelege să le desfășoare în vederea atingerii scopurilor sale spirituale; alte prevederi specifice cultului respectiv.

Art. 19. - (1) În termen de 60 de zile de la data depunerii cererii, Ministerul Culturii și Cultelor înaintează Guvernului documentația de recunoaștere a cultului, însoțită de avizul său consultativ, întocmit pe baza documentației depuse.

(2) Dacă documentația este incompletă sau statutele conțin prevederi contrare legii, acestea se restituie motivat spre completare sau modificare, iar termenul de soluționare se prelungește corespunzător.

Art. 20. - (1) În termen de 60 de zile de la primirea avizului, Guvernul se pronunță asupra cererii prin hotărâre de recunoaștere sau de respingere motivată.

(2) Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și poate fi atacată în justiție, conform prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

(3) În caz de respingere, asociația religioasă poate relua procedura de dobândire a calității de cult numai după trecerea unui an de la data intrării în vigoare a hotărârii

Guvernului de respingere sau de la data când hotărârea instanței de contencios administrativ a devenit irevocabilă.

(4) Drepturile și obligațiile aferente calității de cult recunoscut se pot exercita de la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului de recunoaștere.

Art. 21. - Guvernul, prin hotărâre, la propunerea Ministerului Culturii și Cultelor, poate retrage calitatea de cult recunoscut atunci când prin activitatea sa, cultul aduce atingeri grave siguranței, ordinii, sănătății sau moralei publice, ori drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 22. - (1) Modificarea și completarea statutelor de organizare și funcționare sau codurilor canonice ale cultelor se comunică spre recunoaștere Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Actele administrative emise în temeiul prevederilor prezentei secțiuni, precum și neemiterea acestora în termenele prevăzute, pot fi atacate în justiție, în condițiile legii.

SECȚIUNEA a 3-a **Personalul cultelor**

Art. 23. - (1) Cultele își aleg, numesc, angajează sau revocă personalul potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(2) Personalul cultelor poate fi sancționat disciplinar pentru încălcarea principiilor doctrinare sau morale ale cultului, potrivit propriilor statute, coduri canonice sau reglementări.

(3) Personalul clerical și cel asimilat al cultelor recunoscute nu poate fi obligat să dezvăluie faptele încredințate sau de care a luat cunoștință în considerarea statutului lor.

Art. 24. - (1) Salariații și asigurații cultelor ale căror case de pensii sunt integrate în sistemul asigurărilor sociale de stat vor fi supuși prevederilor legislației privind asigurările sociale de stat.

(2) Salariații și asigurații cultelor care dispun de case de pensii sau fonduri de pensii proprii se supun regulamentelor adoptate de către organele de conducere ale cultelor, în conformitate cu statutele acestora și în acord cu principiile generale ale legislației privind asigurările sociale de stat.

Art. 25. - Personalul clerical și cel asimilat, precum și personalul monahal aparținând cultelor recunoscute, este scutit de îndeplinirea serviciului militar.

Art. 26. - (1) Cultele pot avea organe proprii de judecată religioasă pentru problemele de disciplină internă, conform statutelor și reglementărilor proprii.

(2) Pentru problemele de disciplină internă sunt aplicabile în mod exclusiv prevederile statutare și canonice.

SECȚIUNEA a 4-a

Patrimoniul cultelor

Art. 27. - (1) Cultele recunoscute și unitățile lor de cult pot avea și dobândi în proprietate sau administrare bunuri mobile și imobile, asupra cărora pot dispune în conformitate cu statutele proprii.

(2) Bunurile sacre, respectiv cele afectate direct și exclusiv cultului, stabilite conform statutelor proprii în conformitate cu tradiția și practicile fiecărui cult, dobândite cu titlu, sunt insesizabile și imprescriptibile și pot fi înstrăinate doar în condițiile statutare specifice fiecărui cult.

(3) Prevederile alin. (2) nu afectează redobândirea bunurilor sacre confiscate în mod abuziv de către stat în perioada 1940-1989, precum și a celor preluate fără titlu.

Art. 28. - (1) Unitățile locale ale cultelor pot avea și întreține, singure sau în asociere cu alte culte, cimitire confesionale pentru credincioșii lor. Cimitirele confesionale se administrează potrivit regulamentelor cultului deținător. Identitatea confesională a cimitirelor istorice este protejată de lege.

(2) În localitățile în care nu există cimitire comunale și unele culte nu au cimitire proprii, persoanele decedate care aparțineau cultelor respective sunt înhumate potrivit ritului propriu, în cimitirele existente în funcțiune, cu acordul cultului deținător al cimitirului.

(3) Autoritățile administrației publice locale au obligația de a înființa cimitire comunale și orășenești în fiecare localitate.

(4) Cimitirele comunale sau orășenești se organizează astfel încât să aibă sectoare corespunzătoare pentru fiecare cult recunoscut, la cererea cultelor ce funcționează în localitatea respectivă.

Art. 29. - (1) Cultele au dreptul exclusiv pentru producerea și valorificarea obiectelor și bunurilor necesare activității de cult, în condițiile legii.

(2) Utilizarea operelor muzicale în activitatea cultelor recunoscute, se face fără plata taxelor către organele de gestiune colectivă a drepturilor de autor.

Art. 30. - Bunurile bisericesti sau similare din străinătate, proprietate a statului român sau a cultelor din România, pot constitui obiectul unor acorduri bilaterale semnate de statul român, la solicitarea celor interesați.

Art. 31. - (1) Bunurile care fac obiectul aporturilor de orice fel - contribuții, donații, succesiuni - precum și orice alte bunuri intrate în mod legal în patrimoniul unui cult nu pot face obiectul revendicării lor ulterioare.

(2) Persoanele care părăsesc un cult recunoscut nu pot emite pretenții asupra patrimoniului cultului respectiv.

(3) Disputele patrimoniale dintre cultele recunoscute se soluționează pe cale amiabilă, iar în caz contrar, potrivit dreptului comun.

(4) În cazul retragerii calității de cult recunoscut potrivit prevederilor prezentei legi sau a dizolvării, destinația patrimoniului este cea stabilită prin statutul acestuia.

SECȚIUNEA a 5-a Învățământul organizat de culte

Art. 32. - (1) În învățământul de stat predarea religiei este asigurată prin lege exclusiv cultelor recunoscute.

(2) Personalul didactic care predă religia în școlile de stat se numește cu acordul cultului pe care îl reprezintă, în condițiile legii.

(3) În cazul în care un cadru didactic săvârșește abateri grave de la doctrina sau morala cultului, cultul îi poate retrage acordul de a preda religia, fapt ce duce la desfacerea contractului individual de muncă.

Art. 33. - (1) Cultele au dreptul să înființeze și să administreze unități de învățământ pentru pregătirea personalului de cult, a profesorilor de religie, precum și a altor specialiști necesari activității religioase a fiecărui cult, în condițiile prevăzute de lege.

(2) Fiecare cult este liber să-și stabilească forma, gradul, numărul și planul de școlarizare pentru instituțiile de învățământ proprii, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 34. - (1) Cultele își elaborează planurile și programele de învățământ pentru învățământul teologic preuniversitar și programele pentru predarea religiei. Acestea se avizează de către Ministerul Culturii și Cultelor și se aprobă de Ministerul Educației și Cercetării.

(2) Pentru învățământul superior, planurile și programele de învățământ se elaborează de instituțiile de învățământ, cu acordul cultului respectiv, și se aprobă de senatele universitare.

Art. 35. - (1) Personalul didactic din unitățile de învățământ teologic integrate în învățământul de stat se recunoaște de către Ministerul Educației și Cercetării, în condițiile prevăzute de lege, cu acordul prealabil al organelor statutare ale cultelor religioase în cauză.

(2) Personalul didactic din unitățile de învățământ neintegrate în învățământul de stat se numește de către organele statutare ale cultelor în conformitate cu statutele acestora. Cadrele didactice vor avea calificarea necesară conform normelor legale în vigoare pentru învățământul de stat de grad corespunzător.

Art. 36. - (1) În centrele de plasament organizate de instituțiile publice, particulare sau aparținând cultelor, educația religioasă a copiilor se face conform apartenenței lor religioase.

(2) În centrele de plasament organizate de culte, copiii minori cărora nu li se cunoaște religia vor fi educați potrivit doctrinei cultului organizator.

(3) În centrele de plasament finanțate de autoritățile publice, consiliile de conducere ale acestora și autoritatea locală pentru protecția copilului hotărăsc asupra religiei în care vor fi educați copiii minori cărora nu li se cunoaște religia.

Art. 37. - Salarizarea personalului didactic și administrativ din unitățile de învățământ teologic neintegrate în învățământul de stat se asigură de către culte. La cererea cultelor, statul, prin Ministerul Culturii și Cultelor, poate asigura o contribuție la salariu, cu respectarea principiului proporționalității, în condițiile prevăzute de lege.

Art. 38. - Echivalarea și recunoașterea diplomelor și a certificatelor de studii teologice obținute în străinătate se fac în condițiile prevăzute de lege.

Art. 39. - (1) Cultele recunoscute au dreptul de a înființa și administra forme de învățământ confesional de toate gradele, profilurile și specializările.

(2) Statul poate susține financiar învățământul confesional, în condițiile legii.

(3) Unitățile de învățământ confesional dispun de autonomie organizatorică și funcțională potrivit statutelor și canoanelor lor, în concordanță cu prevederile legale ale sistemului național de învățământ.

(4) În unitățile de învățământ confesional elevii sau studenții se pot înscrie indiferent de religie sau confesiune, garantându-se libertatea educației religioase a acestora corespunzătoare propriei religii sau confesiuni.

CAPITOLUL III **Asociațiile religioase**

Art. 40. - (1) Libertatea religioasă se poate exercita și în cadrul asociațiilor religioase, care sunt persoane juridice alcătuite din cel puțin 300 de persoane, cetățeni români cu domiciliul în România, care se asociază în vederea manifestării unei credințe religioase.

(2) Asociația religioasă dobândește personalitate juridică prin înscrierea în Registrul asociațiilor religioase aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul.

Art. 41. - (1) Oricare dintre asociați, pe baza împuternicirii date de ceilalți, poate formula o cerere de înscriere a asociației în Registrul asociațiilor religioase aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție teritorială își are sediul.

(2) Cererea de înscriere va fi însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv, în formă autentică, în care se vor arăta obligatoriu denumirea asociației religioase, care nu poate fi identică sau asemănătoare cu cea a unui cult sau a altei asociații religioase, datele de identificare și semnăturile asociaților, sediul, patrimoniul inițial de minimum două salarii brute minime pe economie, primele organe de conducere;

b) mărturisire de credință proprie și statutul asociației religioase care trebuie să cuprindă: structura sa de organizare centrală și locală, modul de conducere, administrare și control, modul de înființare și desființare a unităților locale, drepturile și obligațiile membrilor, principalele activități pe care asociația religioasă înțelege să le desfășoare în vederea atingerii scopurilor sale spirituale; alte prevederi specifice asociației religioase respective;

c) acte doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial;

d) avizul consultativ al Ministerului Culturii și Cultelor;

e) dovada privind disponibilitatea denumirii eliberată de Ministerul Justiției.

Art.42. - (1) În termen de 3 zile de la depunerea cererii de înscriere și a documentelor prevăzute la art. 41 alin. (2) judecătorul desemnat de președintele instanței verifică legalitatea acestora și dispune, prin încheiere, înscrierea asociației în Registrul asociațiilor religioase.

(2) O dată cu efectuarea înscrierii, încheierea prin care s-a dispus înscrierea se comunică, din oficiu, organului financiar local în a cărui rază teritorială se află sediul

asociației religioase, pentru evidența fiscală, cu menționarea numărului de înscriere în Registrul asociațiilor religioase.

Art. 43. - Asociațiile religioase pot înființa filiale cu personalitate juridică, în conformitate cu statutele lor, potrivit procedurii prevăzute la art. 41 și 42.

Art. 44. - (1) Asociațiile religioase beneficiază de facilități fiscale legate de activitatea lor religioasă, în conformitate cu Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Asociațiilor religioase li se aplică în mod corespunzător și prevederile art. 10 alin. (2), art. 15, 16 și 28.

Art. 45. - Dizolvarea asociației religioase se pronunță de instanța competentă atunci când prin activitatea sa asociația religioasă aduce atingeri grave siguranței, ordinii, sănătății sau moralei publice, drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, sau când asociația religioasă urmărește alt scop decât cel pentru care s-a constituit.

Art. 46. - Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.246/2005.

Art. 47. - (1) Asociațiile existente, constituite în conformitate cu reglementările legale privind asociațiile și fundațiile, care au ca obiect de activitate principal exercitarea unei credințe religioase, și care doresc să dobândească statutul de asociație religioasă vor depune la judecătoria unde sunt înregistrate o cerere de transformare a asociației și de radiere a ei din Registrul asociațiilor și fundațiilor și de înregistrare în Registrul asociațiilor religioase ținut de greșa aceleiași judecătories, însoțită de documentația prevăzută la art. 41.

(2) Cererea va fi semnată de organele statutare de conducere ale asociației, arătându-se expres dorința transformării asociației inițiale în asociație religioasă.

(3) Judecătorul delegat se va pronunța asupra transformării asociației, cât și asupra înregistrării asociației religioase, stabilind și perioada în care asociația a avut ca obiect de activitate exercitarea unei credințe religioase.

(4) Perioada stabilită de instanță va fi luată în considerare și se va adăuga perioadei de funcționare a asociației religioase, în vederea dobândirii calității de cult recunoscut.

Art. 48. - (1) În toate cererile și acțiunile în justiție privitoare la dobândirea sau pierderea calității de asociație religioasă este obligatorie prezența procurorului și a reprezentantului Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Încheierile sau hotărârile pronunțate de către instanță în cauzele privitoare la asociațiile religioase pot fi atacate cu recurs în 15 zile de la pronunțare la tribunal.

CAPITOLUL IV

Dispoziții tranzitorii și finale

Art.49. - (1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, în România funcționează 18 culte recunoscute, conform anexei care face parte integrantă din prezenta lege.

(2) În termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cultele din România prevăzute în anexă vor prezenta statutele și codurile canonice Ministerului Culturii și Cultelor, pentru recunoașterea lor.

(3) Recunoașterea statutelor și a codurilor canonice se acordă în măsura în care acestea nu aduc atingere prin conținutul lor siguranței naționale, ordinii, sănătății și moralei publice sau drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(4) Recunoașterea se realizează prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și poate fi atacat la instanța de contencios administrativ, în condițiile legii.

Art. 50.- Orice modificare sau completare a prezentei legi se realizează cu consultarea prealabilă a cultelor recunoscute.

Art. 51. - Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, Decretul nr. 177/1948 pentru regimul general al cultelor religioase, publicat în Monitorul Oficial nr. 178 din 4 august 1948, cu modificările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare, se abrogă.